

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Drejtesia kërkon drejtësi... për rrogën e vet! Gazeta Shqip
ADRESA	https://gazeta-shqip.com/mendimi-im/drejtesia-kerkon-drejtesi-per-rrogen-e-vet/
BURIMI	gazeta-shqip.com
GJENDJA	online

KOHA

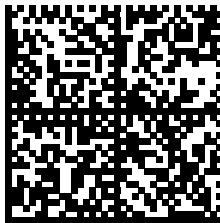
KAPUR NGA NE	17 shtator 2026, 00:58:31 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 900 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	14 shtator 2026, 12:46:03 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	9c8f9034ae2a296a7aeb8df1c8daf3e78c5b2d0f5b6fc95a0b0ce03302270850
TEKSTI	52d9c0f9e7911d0a7cf0b62b2c53b1200b40ce778fe5fb4e4df845bcd3c895
PAMJA	dd10cc3c30a0d3ce1aff71b94eca1d39a63d1dfeea51e96027ab49ae2ef99da2

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	07f68f8ada4ae1d592005f5cbe5234e199795c9d0c39cfe8555e3a3aac831020
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	f3a7f3b1840b8c1fdf37cf45c7cf9cf417896e420137132777a1bf295bf8fe5f
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërin nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

https://scan.stamles.eu/verify/07f68f8ada4ae1d592005f5cbe5234e199795c9d0c39cfe8555e3a3aac831020

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

MENDIMI IM

Drejtësia kërkon drejtësi... për rrogën e vet!

Filip Çakulli

11:46 | 14 SHTATOR 2026

SHPERNDA ▾

As të drejtësia nuk i lejohej të jetë gjyqtar në çështjen e vet...(Paskal)

Gjyqtarët kërkojnë rritje page.

Mos u trembni. Nuk është lajm nga ndonjë vend ku gjyqtari shkon në punë me biçikletë, ha bukë me djathë në drekë dhe në fund të muajit kontrollon nëse i kanë mbetur lekë për dritat.

Është Shqipëria.

Vendi ku pagat e gjyqtarëve janë ndër më të lartat në sektorin publik, por, me sa duket, drejtësia nuk mund të bëhet me barkun bosh. Dhe barku bosh, në këtë rast, është një koncept juridik që fillon diku pranë rrogës së Presidentit dhe Kryeministrit.

Por pjesa më e bukur nuk është kërkesa.

Pjesa artistike është se çështja e pagave të gjyqtarëve përfundon... në gjykatë.

Pra, gjyqtari kërkon rritje page dhe gjyqtari do të shqyrtojë nëse gjyqtari meriton rritje page.

Këtu Montesquieu do ta kishte mbyllur librin.

(Monteskieja përcakton edhe kërkesën mbi ndarjen e pushtetit si parimin 7, ndërtimit të brendshëm shtetëror, e cila ka si qëllim mënjanimin e veprimeve arbitrare të individëve apo grupeve)

Konflikt interesi?

Çfarë fjale e rëndë!

Ne kemi besim te paanshmëria. Aq shumë besim, sa po të më çonin mua në gjykatë për të vendosur nëse duhet të ma dyfishojnë rrogën, do të përpiqesha të isha krejtësisht objektiv.

Do të dëgjoja palët.

Do të shqyrtoja provat.

Do të konsultoja Kushtetutën.

Pastaj, pas një reflektimi të thellë juridik prej rreth shtatë sekondash, do të vendosja:

Rroga të dyfishohet. Vendimi është i formës së prerë.

Madje do të shtoja edhe prapaveprimin.

Sepse drejtësia vonon, por rroga jo.

Drejtësia e ngadalë dhe paga e shpejtë

Gjyqtari shqiptar mund të presë me vite për një proces gjyqësor.

Dosja ecën ngadalë.

Seanca shtyhet.

Mungon avokati.

Mungon eksperti.

Ndërrohet gjyqtari.

Riformohet trupi gjykues.

Dosja transferohet.

Vjen vera.

Fillojnë pushimet.

Vjen dimri.

Pastaj pranvera.

Pastaj një reformë në drejtësi.

Pastaj një reformë e reformës në drejtësi.

Dhe një ditë, pas njëzet vjetësh, drejtësia triumfon.

Vetëm se paditësi ka vdekur.

Nuk ka problem.

Vendimin e marrin trashëgimtarët.

Në Shqipëri mund të trashëgosh shtëpinë, tokën, borxhet dhe, me pak durim, edhe vendimin e gjyshit.

Drejtësia jonë është drejtësi brezash.

Zvarritën gjyqët dhe duhen tre breza për të mbaruar. Bukur e thotë Martin Lutër Kingu; një e drejtë e vonuar, është një e drejtë e mohuar.

E nis gjyqin babai, e vazhdon djali dhe vendimin e merr nipi.

Prandaj rroga e gjyqtarit duhet të jetë e mirë. Ka përgjegjësi të madhe: duhet të njohë tri breza të së njëjtës familje.

Populli i lig dhe gojët e këqija

Pastaj janë qytetarët.

Ata gjithmonë flasin.

Thonë se për të fituar ndonjë gjyq duhet të njohësh dikë.

Thonë se ndonjëherë duhet edhe të paguash.

Thonë lloj-lloj gjërash.

Janë thashetheme, sigurisht.

Ne nuk u besojmë thashethemeve.

Por shqiptari është popull i çuditshëm: kur humbet gjyqin, dyshon te gjyqtari; kur e fiton, thotë se fitoi drejtësia.

Dhe kur kundërshtari e fiton:

— Sa i dha?

Kështu është krijuar një degë e re e jurisprudencës shqiptare: matematika popullore e vendimeve gjyqësore.

Nuk pyetet më:

— Çfarë provash kishte?

Por:

— Sa shkoi?

Megjithatë, gjykatat nuk mund të gjykojnë mbi thashetheme.

Ato gjykojnë mbi prova.

Ose të paktën kështu thotë Kodi.

Sepse qytetari ka krijuar edhe një përshtypje tjetër të keqe: se ndonjëherë njeriun e fusim njëherë brenda dhe pastaj kemi kohë të kërkojmë provat.

Parimi klasik thotë:

Ka prova → hetohet → gjykohet → dënohet.

Versioni folklorik shqiptar perceptohet kështu:

Fute brenda → heto → kërko → kërko prapë → shty afatin → ndoshta del ndonjë provë.

Nëse nuk del?

Durim.

Drejtësia nuk bëhet me nxitim.

Përveçse kur bëhet fjalë për pagën e drejtësisë.

Reforma funksionoi

Ne bëmë edhe Reformën në Drejtësi.

Na thanë se do të kishim gjyqtarë më të pavarur, më profesionalë dhe një sistem që do t'i kthente qytetarit besimin.

Dhe besimi u kthye.

Sidomos besimi i gjyqtarëve se meritojnë rrogë më të lartë.

Një fshatar, mes dy gjyqtarëve, është si peshku midis dy macëve, ka thënë një president amerikan, Beniamin Franklini. I shkreti, nuk ecën as para, as mbrapa.

Qytetari ndërkohë vazhdon të presë në korridor.

— Kur e kam seancën?

— Muajin tjetër.

— Po çështjen e kam hapur në vitin 2011!

— Pikërisht. Mos u bëni i paduruar. Drejtësia kërkon kohë.

— Po kërkesa për rritjen e pagave?

— Ajo është urgjente.

Sepse vonesa e drejtësisë mund t'i kushtojë qytetarit pronën, lirinë,
biznesin **ano niëzet viet ietë**.

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.